

КАТАСТРОФА ГРЯДЕ?!

# Убивця Полісся обманює українців

ЖУРНАЛІСТ СІДУ НА ВЛАСНІ ОЧІ ПЕРЕКОНУВАВСЯ, ЧИ РОЗРОБЛЯЮТЬ РОДОВИЩЕ В МАЛОРИТСЬКОМУ РАЙОНІ, ЧИ ВСІ РОБОТИ ДАВНО ПРИПИНЕНО

Пригадуєте старий вусатий анекдот, коли онуки запитували дідуся про залишки зброї після війни:

- Дідусю, а правда, що у вас зберігся справжній пістолет?
- Та ні, ви що, внучки, який пістолет? Нема у мене такого.
- А кулемет у підвалі маєте?
- Та що ви, звідкіля ж він у мене?
- А ще кажуть, що у вас, діду, на горіщі протитанкова гармата стоїть.
- Ні-і-і-і-і, ну чого нема, того вже, їй-богу, нема...



## ПЕРЛИНА ЄВРОПИ ЗАГРОЖУЄ СВІТЯЗЮ

Саме такий жарт відразу пригадується мені, коли у пресі вкотре порушуються питання хотиславського кар'єру, що в Малоритському районі Брестської області Білорусі. За останні роки ЗМІ багато писали про поганий вплив видобутку вапняків білорусами на рівень води в Шацькому нацпарку. Зокрема йдеться про те, що хотиславський кар'єр був розвіданий ще за радянських часів, і у 80-х роках там почалося видобування. Тутешні поклади піску та вапна вважаються унікальними не лише в Білорусі, але й в усій Європі. Верхній шар кар'єра – це торф завглибшки до 5 метрів, далі будівельний пісок, кварцовий пісок завглибшки залягання від 10 м до 18 м. Далі, починаючи з 15 м і до 70 м, – це запаси дуже високої якості. Технології, які існують сьогодні, дозволяють білорусам видобувати ці корисні копалини до глибини 70 м.

Здалося б, технології, прогрес. Але на нижчих шарах, починаючи з 15–18 метрів, вапно дуже губчате і вбирає в себе багато води. Коли її відкачують, вода прибуває із навколишніх підземних горизонтів, як наслідок, рівень ґрунтових вод там знижується.

Під вплив від господарської діяльності на хотиславському кар'єрі потрапляє територія у радіусі до 30 кілометрів. Для Волині це загрожує величезною катастрофою. Взагалі може зникнути озеро Святе. Головна гордість краю – озеро Світязь – імовірно, обміліє і втратить більшу частину плеса. Та чого гріха таїти, жителі нашої Ратнівщини і так нарікають, що за останні два роки рівень води у їхніх озерах впав на метр, а то й півтора.

Водночас охоронці навколишнього середовища правомірно припускають, що розробка родовища може призвести до пересушення на території України 40 тисяч гектарів сільськогосподарських та лісових угідь. На думку екологів, це може спричинити зниження урожайності сільськогосподарських культур на 50%. У зону впливу кар'єру потрапляє 11 населених пунктів, у криничях людей яких, імовірно, зникне вода. Та й, зрозуміло, що коли обміліє каскад Шацьких озер, Волинь втрапить натовп відпочивальників на Світязі.

Якщо подивитися карту основних озер (Світязь, Пулемецьке, Луки, Люцимер, Пісочне, Острівне, Чорне, Велике, Соминець) і порівняти їх водообмін, то в озерах, які є на ближчій відстані (12 км, 14 км, 18 км) до цього кар'єру, водообмін за п'ять років зменшився у середньому втричі. Маємо чіткий сигнал про те, що йде вже негативний вплив на довкілля України.

## ЩО 20 ХВИЛИН, ТО НОВИЙ «МАЗ» ІЗ ВАПНЯКОМ

Проте білоруська сторона, щоразу чуучи претензії з боку українців, лише знизує плечима, мовляв, ніякого видобутку там уже давно нема. Тоді ми й вирішили розставити всі крапки над «і» й самим подивитися, що собою реально представляє сьогоднішній кар'єр поблизу селища Хотислава. Розробивши детальний план маршруту, поїхали до сябрів. Певна річ, розпитувати прямо в місцевих про родовище (та ще й на автівці з українськими номерами) ніхто не став. Так-от, випитуючи в жителів сіл Мельників, Хотислава та Сушитиці про історію їхнього села і перші згадки в писемних джерелах (я ж представився тим, ким працював до тижневика «Сім'я і дім» – молодшим науковим співробітником НАН України. – Авт.), ми насправді спостерігали за трасою, що веде з горезвісного кар'єру. Скажу відверто – з черговістю у двадцять хвилин звітні курсував щоразу дощенту наповнений вапняковою породою «МАЗ». До того ж колір тієї самої породи був кількох різновидів – то світлий, то сірий, то геть темний. А про що це свідчить? Правильно, не важко здогадатися, що видобуток ведеться в різних місцях і на різних глибинах.

Коли ж мимоволі запитували в автохтонів про родовище, то ті ледве не вклякали на коліна, мовляв, та працював він завжди, і працюватиме доти, доки ним володітиме од-

нокласник та друг самого президента Лукашенка. Водночас не все так просто і з капіталом, бо, як вдалося з'ясувати, там присутній потужний німецький інвестор. Також уже потім нам шепнули на вушко, що коли й був час застою на родовищі, то тільки в 1990-ті, проте аж ніяк не у 2000-ні. Виходить, що увесь час шановні-прешановні екологічні комісії Білорусі вішали українським колегам локшину на вуха про припинення робіт.

Зрештою, коли вже вечоріло, ми насмілилися й підїхали впритул до знака «СТОП» перед родовищем, а це десь за метрів так 800 до кар'єру. Там нам стало очевидне і те, що розкопки справді ведуться в кількох точках. А малесенькі цятки на світлинах, які вдалося зробити на мобільний телефон, – не що інше, як величезні вантажівки. Але навіть миттєва присутність чужинців викликала підозру на кар'єрі, і звідти чимдуж до нас рвонула біла потужна іномарка. Змагатися з нею у перегонки не було сенсу, тим паче у їхній рідній країні. Так-от, вони нас наздогнали, проїхали впритул за нами зо два кілометри, а потім зупинили й наказали представитися. Це була служба внутрішньої безпеки. Ми, слава Богу, вчасно зорієнтувались, і почали мимрити про те, що були на оглядинах спортивних споруд у Малориті, а сюдою їхали на Гуту, щоб повернутися в Україну. Але нам уже зателефонували із Заболоття і сказали, що там проїзду тепер нема. Помілилися, одне слово, тому й розвертаємося. Не знаю чому, та нас відпустили, проте супроводжували аж до самої Малорити.

## НІЧОГО НЕ ВИДОБУВАЮТЬ, ЗАТЕ ЗАВОД РОЗБУДОВУЮТЬ СЕМИМИЛЬНИМИ КРОКАМИ

Ще два зауваження, які також доводять безсовісність брехні білорусів. Навіть якщо вони рвали б на грудях сорочку, що видобуток ведеться на маленьких території та гли-

бині, то це викликало б тільки сміх. Відразу поблизу родовища розташовано завод «Кварцмелпром» (близько 4-х км), який є одним із лідерів виробництва будматеріалів у Білорусі. Але, знову ж таки, поспостерігавши впродовж дня, дійшли висновку, що породу з родовища вивозять не тільки для цього заводу. Вантажівки курсують також і набагато далі – аж до Бреста, куди за одним із «МАЗів» ми простежили. І це: коли підприємство не розвивається, а тільки ледве жевріє, то хіба воно буде розбудовуватися? Та ще й як розвиватися! З дороги за кількост метрів чітко видно, що на заводі «Кварцмелпром» повним ходом іде спорудження нових адміністративних корпусів та складів. До того ж їх стане удвічі більше! І це тільки за зовнішніми нашими припущеннями. Якщо перевести це в розрахунок для лучан, то нинішня будівля «кварцових» розмірами як п'ять спортивно-оздоровчих комплексів «Адреналін Сіті». А уявляєте, якою буде?

Тому висновок напрашується тільки один: чхати німецькі інвестори разом з однокласником Лукашенка хотіли на озера Волині. Очевидно, що Світязь їх хвилює приблизно так само, як волинян бентежить нинішня погода в Ямало-Ненецькому автономному окрузі Тюменської області. Білоруси як копали, так і будуть копати, питання це можливо розв'язати, вочевидь, не на обласному, а вже державному рівні. А нам лишається продовжувати бити на сполох, бо якщо не ми, то хто?

Андрій СОБУЦЬКИЙ,  
Брестська обл., Білорусь

## З ПОШТОВОЇ СКРИНЬКИ



Шановна редакціє!

З великим задоволенням прочитала книгу Меланії Пташки «Дорога до раю», що вийшла у Волинській типографії у вересні цього року. Проквітнула на одному подиху за кілька годин, впевнена, що цей твір не залишить байдужим нікого.

З дитинства я прочитала силу книг, але повірте, що такі емоційні твори про жертвоне, самовіддане кохання трапляються нечасто. Насмілюся сказати, що ця книга про волинських Ромео та Джульєтту. Тут героїня вижила, бо мала у душі полум'я... Вижила, щоб написати книгу про свого неповторного Ромео. Прозу оздоблено перлинами світової поезії й текстами улюблених пісень авторки.

Знаю, що після прочитання цієї незвичайної книги багато хто переосмислить своє життя. У час духовного збіднення і тотальної комп'ютеризації книга ніби підносить над буденністю та спонукає замислитися над тим, куди ведуть нас життєві дороги.

Ця книга для тих, хто шукає зміст життя, хто марить красивим коханням, хто любить цю землю, свій народ.

Довгих 10 років рукопис лежав у шухляді. Книгу видано на прохання близьких та знайомих, яких у саме серце вразили уривки з неї. Це твір про кохання-метеор, що яскравим спалахом осяє буденність. «Дорога до раю» презентували на книжкових форумах у Львові та Луцьку. Познайомитися з нею можна в місцевих книгарнях.



З повагою Раїса ЛОБОДА

**Лімопо** **НОВІ МАНДРИ**

**Свято Миколая з подарунками!**

**Придбай квиточок у «Лімопо» та виграй тур на 2-х (1 дорослий + 1 дитина) у краківській аквапарк\*!**

Розіграш квиточків – 19 грудня 2013 року о 17:00 в «Арена Спорт»  
Розіграш відбувається лише серед присутніх учасників акції.  
Закли беруть участь квитки від 15 грн.  
Акція діє з 7.11 до 15.12.2013 р. \*Умови акції знайдіть в адміністрації

1095/ 87 65 885 www.adrenalin.lutsk.ua **ADRENALIN City**

Я ПРОКИНУВСЯ В ПОНЕДІЛОК, ЩОБ У ВІВТОРОК ПІТИ НА РОБОТУ, АЛЕ В СЕРЕДУ Я ВЗНАВ, ЩО В ЧЕТВЕР БУДЕ ДОЩ, І ТОДІ В П'ЯТНИЦЮ Я ПОДУМАВ: НАВІЩО ЙТИ ПРАЦЮВАТИ В СУБОТУ, ЯКЩО В НЕДІЛЮ ВИХІДНИЙ?